

ganste adækvat Udtryk, jeg har brugt, naar jeg sagde, at den var kalkulatorisk; men jeg vil dog forudsætte, at den ærede Ordfører har forstaaet, hvad jeg mente, nemlig at det var en Sum, hvis Størrelse man ikke absolut i Forveien kunde beregne, og paa den anden Side tror jeg dog, man vil erkende, at der er uændet saa megen Økonomi i den Retning, som muligt. Det har paa de sidste Navs Regnskaber viist sig, at det kun er en forholdsvis ringe Del af de 20,000 Kr., der har været brugt, men deraf følger naturligvis ikke, at Forholdet ikke meget let vil komme til at stille sig anderledes i Fremtiden, saa at man vil komme til at bruge den hele Sum, ja maaske endog saa mere. Det er altsaa blot det, jeg vil udtale, at efter min Mening kan der ikke være nogen Fare ved at blive staaende ved den Sum, som har været opført i Budgettet nu i en Række af Aar, naar man ser, at denne Post benyttes med megen Økonomi fra Udenrigsministeriets Side, og at det dog kunde være muligt, at Forholdene ville blive saadanne, at man havde Brug for hele Beløbet, ja endog saa mere: — Naar endelig den ærede Ordfører har ønsket af mig en bestemt Erklæring med Hensyn til de ydre Forhold, og da navnlig med Hensyn til de Rygter, der i den seneste Tid have været satte i Omløb om Østersjøens Afsperning eller lignende Punkter, da skal jeg til, hvad jeg sagde før, sige en ganske bestemt Desavouering af disse Rygter. Der foreligger ikke det Allermindste i den Retning. Selvfølgelig maatte det jo vække Regjeringens Opmærksomhed, naar man i Bladene saa Meddelelser som disse, handlende om Ting, der ere i den Grad vigtige, og det er derfor ogsaa en Selvfølge, at jeg strax fra Begyndelsen af har gjort mig Umage for at møde disse Meddelelser paa

bedste Maade. Jeg kan kun sige, at de Udtalelser, der have staaet i Bladene i de sidste Dage, ere aldeles sammenfaldende med min Opfattelse, naonlig er et Stykke, man vil have set igaar Aftes, mig ikke ganske ubekjendt. Ligeledes følger det ogsaa af sig selv, at jeg gjenem Gesandterne paa behørig og passende Sted skal virke til at møde disse Rygter, uagtet jeg vil sige, at jeg føler mig fuldt overbevist om, at der er ingen fornuftig Mand, som vil tillægge dem nogen Betydning hverken herhjemme eller i Udlandet.

Ordføreren (Solstein): Jeg takker den ærede Minister for hans sidste Udtalelse, der er fuldstændig tilfredsstillende for os. — Jeg skal kun med Hensyn til Gesandtskabsposten i Rom og det Argument, den ærede Minister fremsførte, at den ganske vist fra først af var en Læreprøve, men at den nuværende Gesandt havde været der saa længe, at der kunde være Grund til at forhøje hans Løn, gjøre den Bemærkning, at dette kunde ansøres som Grund til at befordre den nuværende Gesandt, men ikke til at forhøje Lønningen for Posten. Thi den skal dog ikke blot være en Læreprøve for ham, men staa som en saadan for andre yngre Mænd. Det forekommer mig altsaa, at Konsekvensen af den ærede Ministers Argument vil være at skaffe denne Gesandt Ansættelse i en bedre Post og sætte en anden ung Mand derned. Men forøvrigt har dette Punkt jo ikke nogen stor Betydning, og jeg nævner det kun. Til Slutning skal jeg blot opfordre det høje Thing til at stemme for de af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer.

Da Ingen videre begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag til § 18 af Udvalget under Nr. 29:

B. 1. b. (Yderligere Forhøielse af Børdpengene for Gesandten i Rom). (Bet. Nr. 39).
Summen 12,000 Kr. nedsættes med 4,000 Kr.

vedtoges med 79 Stemmer mod 3.

2) Forslag til samme Paragraf under Nr. 30 af Udvalgets Flertal under Nr. 2:

C. (Konsulatet i Rom). (Bet. Nr. 40).
Summen 24,000 Kr. nedsættes med 1,200 Kr.

vedtoges med 62 Stemmer mod 26.

3) Forslag til samme Paragraf under Nr. 31 af Samme:

D. 2. (Udstyring, Reiser og overordentlige Missioner). (Bet. Nr. 42):
Summen 20,000 Kr. nedsættes med 10,000 Kr.

vedtoges med 61 Stemmer mod 21.

Lovforslagets § 18 saalydende: Til Udenrigsministeriet bevilges nedenstaaende 372,312 Kr.

vedtoges uden Afstemning.